

अनु॑मत्यै च॒रुम् । ततो॑ वै तस्य स॒त्यः स॒त्यम॑भवत् ।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत् । स॒त्यः ह॒वा अस्य॑ स॒त्यं
 भव॑ति । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
 यज॑ते । य उ॒चैन॑दे॒वं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॑होति । अ॒ग्नये॑
 स्वा॒हा स॒त्याय॑ स्वा॒हा । अनु॑मत्यै स्वा॒हा पु॒जाप॑तये
 स्वा॒हा । स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वा॒हाग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहे॑-
 ति ॥ ४ ॥

तं मनो॑ऽब्रवीत् । प्रजा॑पते मन॒सा वै आ॑म्यसि । अ-
 ह॒मुवै॑ मनो॑ऽस्मि । मां नु यज॑स्व । अथ॑ ते स॒त्यं मनो॑
 भवि॑ष्यति । अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒त्स्यसी॑ति । स ए॒तमा॑-
 ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं निर॑वपत् । मन॑से च॒रुम् । अनु॑मत्यै
 च॒रुम् । ततो॑ वै तस्य स॒त्यं मनो॑ऽभवत् । अनु॑ स्व॒र्गं
 लो॒कम॑विन्दत् । स॒त्यः ह॒वा अस्य॑ मनो॑ भवति । अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य
 उ॒चैन॑दे॒वं वेद॑ । सोऽ॒त्र जु॑होति । अ॒ग्नये॑ स्वा॒हा मन॑से
 स्वा॒हा । अनु॑मत्यै स्वा॒हा पु॒जाप॑तये स्वा॒हा । स्व॒र्गाय॑
 लो॒काय॑ स्वा॒हाग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहे॑ति ॥ ५ ॥

तं चर॑णमब्रवीत् । प्रजा॑पते चर॒णेन॑ वै आ॑म्यसि ।
 अ॒ह॒मुवै॑ चर॑णमस्मि । मां नु यज॑स्व । अथ॑ ते स॒त्यं